SOLDATUL

Nr. 237 | APARE MARȚEA, JOIA și SAMBATA | **Foaie de lămuriri și informații pentru ostași** | REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA STR SARINDAR Nr. 5-7-9 BUCUREȘTI

CE DISTRUGE BOLȘEVISMUL?

Pentru cine privește numai la fața lucrurilor și nu-și mai dă osteneala să le adâncească cuprinsul și înțelesul, unele aspecte din Uniunea Sovietică produc efectele cele mai neașteptate și surprinzătoare. Aceste minți ușuratice și temperamente fie-care înregistrează realități brute și trag concluzii necontrolate și grăbite. Văd orașe mari, cu clădiri impunătoare, cu străzi largi și cu utilaj urbanistic modern și complect; văd uzine uriașe și vaste hambare de produse agricole; văd cu alte cuvinte cadrul unor rânduieli omenești, ca în toată lumea, și își zic că bolșevismul nu este chiar așa de destructiv, cum au auzit. Și astfel pătrunde în unele inimi bicisnice sămânța îndoelii.

E bine să ne lămurim și în această privință. Forța bolșevică nu a fost și nu este mai puțin și mai real destructivă fiindcă pe întinderea fostei împărății rusești au rămas în picioare orașele, pe care le vedem în teritoriile ocupate. Rusia țaristă a avut așezăminte civilizate, căci a mers în pas cu vremea și a lăsat în mâinile revoluției comuniste un bogat patrimoniu de bunuri materiale. Bolșevismul a distrus însă comorile morale ale omului și i-a răpit orice putință de a se ridica mai presus de animale, sustrăgându-i temeiurile de existență prosperă: familia, proprietatea individuală, posesiunea rodului muncii, credința, dreptul de a se cultiva, a cunoaște și a înțelege liber.

Cei ce se lasă impresionați cu ușurință condamnabilă, de ziduri, de coșuri de fabrică și de hambare pline, trebuie să știe însă, că în clădirile orașelor nu s'a găsit o singură cămară gospodărească cu cele de trebuință pentru traiul unei familii, că apartamentele n'au bucătării fiindcă toată lumea mănâncă dela cazanul colectivității, că în grandioasele uzine robotesc ființe îndobitocite pentru o muncă istovitoare și pentru a desăvârși capacitatea destructivă a bolșevismului printr'o producție de armament, care absorbea toată puterea de creație a unui popor de aproape 200.000.000 de oameni.

Nu e nimic de admirat în această odioasă „operă". Dimpotrivă. De douăzeci și cinci de ani poporul rusesc a încetat de a fi un factor uman de progres, material și spiritual, fiindcă a fost mereu terorizat să robească întru gloria și siguranța minorității profitoare și demente, care îi conduce destinele în întuneric și în mocirlă, dela Moscova. Cine e atât de nebun să invidieze această viață fără bucuriile și emoțiile muncii libere, a riscurilor îndrăznețe, a dorințelor firești de mai bine din fiecare din noi? Uitați-vă adânc în ochii morți ai omului sovietic și vă veți cutremura de pustiirea sufletească pe care a răvășit-o opresiunea sovietică, timp de 25 de ani în această Rusie, altădată fericită, unde înainte de comunism se cânta și se juca cu veselie, ca în satele noastre, se iubea cu pasiune și se năzuia omenește mereu spre culmi. Omul a fost ucis de inumana technică sovietică, pentru a face din țara aceasta unul din cele mai formidabile instrumente ale destrucției, care nu dărâmă ziduri, dar prăbușește funcția divină a spiritului în hăurile dobitociei.

D. I. Cucu

După respingerea inamicului pândarul și comandantul grupei — bine echipați — asigură odihna binemeritată a oamenilor adunați în adăposturi, după o luptă grea. (S.M.P.)

O MARE LECȚIE DE VOINȚĂ NAȚIONALISTĂ

Cuvântarea d-lui prim-ministru, Prof. Mihai Antonescu, la inaugurarea sediului Asociației Româno-Germane, cu prilejul aniversării biruinței național-socialismului in Germania

Cu prilejul inaugurării sediului Asociației Româno-Germane din Capitală, solemnitate complectată și cu comemorarea împlinirii a zece ani de regim național-socialist în Germania, d. prof. Mihai Antonescu, președintele Asociației Româno-Germane, a rostit următoarea cuvântare:

Cuvântarea d-lui Prof. Mihai Antonescu

Sunt mulțumit că putem da azi Asociației Germano-Române căminul în care membrii săi își vor putea întâlni gândurile.

In viața oamenilor, ca și în viața popoarelor, pentru a dura o legătură statornică, trebue întâi să te cunoști, trebue apoi să te respecți și trebue în sfârșit să te înțelegi.

Acest Cămin, deschis membrilor Asociației Germano-Române, va prilejui cunoașterea, respectul și înțelegerea.

Deschidem această casă azi, în pragul unei mari sărbători a Poporului German.

Mâine, Națiunea Germană cinstește împlinirea a zece ani de când Führerul Adolf Hitler și Partidul Național Socialist au luat conducerea Marei Germanii.

Evocarea a zece ani de gând și de faptă germanică înseamnă depănarea unei adevărate istorii.

Pentrucă, în acest popas de zece ani, Fuehrerul Adolf Hitler și Național Socialismul au izbutit să facă pentru Poporul German ceiace veacurile nu izbutiseră să-i aducă.

Niciodată istoria germană n'a fost străbătută într'un popas atât de scurt de un fior atât de puternic, însuflețită de o credință atât de fanatică, exaltată într'o luptă atât de neobișnuită;

Niciodată Marea Națiune Germanică n'a închinat unui om și unei credințe atâta unitate și atâta putere ca în acești zece ani dăruiți cu fanatism lui Adolf Hitler și crezului național-socialist german.

Este nefolositor și lipsit de măsură ca să încerci o [illegible] a acestei împliniri.

Aparține mai curând neînțelesului și în orice caz neobișnuitului, misterul cu care un om singur — fără familie, fără clasă, fără sprijin, sărac și contestat — a izbutit totuși să se ridice din valurile anonime ale veacurilor de așteptare germanică,

D. PROF. MIHAI ANTONESCU

pentruca să poată, într'o sclipire de fulger să lumineze Națiunea Germanică, de o singură credință, să dezlănțuie o renaștere socială și o nouă așezare a Statului; și trecând peste dogme, călcând în picioare așezări străvechi, tradiții și legende, învrăjbindu-se cu puteri văzute și nevăzute, să poată totuși uni sub o singură conducere pe Germanii de pretutindeni, să le dea o organizare unitară, o disciplină de muncă, un fanatism de împliniri naționale, așezări sociale noui și o armată cum niciodată n'a cunoscut istoria germanică.

Dușman sau prieten, nu poți să fii orb și să nu-ți dai seama că ceiace a făcut Adolf Hitler și național-socialismul pentru reclădirea națională a masei germanice pentru disciplinarea muncii și vieții sociale, pentru o nouă ordine politică și pentru trăirea prin luptă a unui nou destin, este un mare exemplu pe care trebue să-l privești cu uimire și respect.

Doresc Neamului meu, Românilor de pretutindeni, inimei și conștiinței românești, să ia din această mare trăire de fanatism național și de jertfă pentru Patrie, pildă vie de credință și de faptă. (Aplauze).

Să nu trăești decât cu gândul la gloria Neamului tău;

Să-ți simți sângele clocot de viață, gata de jertfă și de împlinire pentru Țara ta;

Să-ți simți brațele brâu de putere cu care să încingi pământul Țării tale și oțelul uzinei în îmbrățișarea cinstită a muncii pentruca să scoți dintr'ânsa rodul vieții naționale;

Să-ți privești familia, clasa, ca pe o treaptă pe care urci cu încredere spre viitor pe cei care te urmează;

Să nu crezi decât în Patria ta și în puterea ei, în drepturile ei veșnice și în datoria de a le sluji;

(Continuare în pag. 3-a)

ARMATA ROȘIE INSTRUMENT POLITIC

Incă din anul 1921, conducerea sovietică a început pe o scară întinsă organizarea armatei roșii. Industria rusească, economia roșie a fost pusă aproape exclusiv în slujba înarmării unei armate, a cărei țintă trebuia să devină ocuparea întregei Europe. Miliarde și miliarde au fost cheltuite pentru construcția de avioane și tancuri, unelte sortite înfrângerii tuturor armatelor din vest.

Anul 1940 a arătat scopurile bolșevice. Conducătorii bolșevici au căutat prin toate mijloacele să împingă popoarele lumii la războiu. Socoteala lor era făcută: odată omenirea încăerată, ei vor deveni stăpânii situației și în clipa potrivită vor introna ordinea roșie pe tot cuprinsul pământului.

Armata roșie primise în anul 1940 porunca lui Stalin de a face primul pas spre țelul propus. Estonia, Letonia, Lituania, Finlanda și România, primele bariere în drumul bolșevismului au fost forțate. Comuniștii se și vedeau stăpânii lumii.

A urmat replica germano-româno-finlandeză din anul 1941. Tot ceia ce cuceriseră bolșevicii cu un an înainte, trebuiră să restituie, iar mai apoi să se retragă adânc în țara lor.

Situația devenise extrem de grea pentru bolșevici. Armata lor se bătea chiar bine, totuși era mult departe de ceiace se credea că poate. Soldații roșii porniți în cucerirea lumii, trebuiau să se bată în Caucaz pe Don și pe Volga. Placa trebuia deci schimbată.

Propaganda comunistă a schimbat astfel macazul. Până ieri i se spusese soldatului roșu că e un soldat internațional, chemat să stăpânească lumea și apoi deodată i se aduse la cunoștință că el e soldat rus, naționalist înfocat menit să-și apere țara de invazia germano-română. Spre a-i demonstra mai mult acest adevăr, conducerea sovietică a desființat organizația comisarilor politici. Armata a fost scoasă astfel de sub controlul politic, spre a trezi iluzia perfectă, că fiecare soldat e un patriot, un om chemat sub drapelul țării sale, ajunsă în mare pericol.

Scopul urmărit de conducerea sovietică nu și-a atins totuș țelul. Soldatul rus și-a dat seama că a rămas și pe mai departe în slujba intereselor politice a unui partid. Felul cum sunt trimiși în luptă, risipa de oameni ce se face pentru atingerea unor obiective militare fără nici un fel de importanță, dovedesc cu prisosință, că ostașul sovietic e doar o unealtă în mâna unor criminali.

Rușii luptă însă, și am spus'o, luptă bine. Dar forțele armatei rusești s'au secătuit și măcinat printr'o uzură neîncetată. Nefiind tratat ca un om, ca membru de preț al unui stat național, soldatul rus caută să evadeze atunci când ochiul comandantului nu-l mai surprinde, iar în clipa când replica adversarului devine mai insistentă, rușii întorc din nou spatele frontului și pornesc spre Volga sau mai departe.

Pagina Literară

DEPE NEGOIUL

de I. SLAVICI

Drept deasupra locului de unde izvorăşte Argeşul, frumosul râu pe lângă care s'au arătat cele dintâi semne de viaţă ale stăpânirii munteneşti, se înalţă, pe graniţa Ardealului, Negoiul, cel mai înalt munte dintre nesfârşita mulţime de munţi româneşti. El întrece Bucegii şi Ceahlăul: şi cu negurosul său pisc stă ca un uriaş care s'a ridicat în picioare şi se uită dealungul tuturor ţărilor locuite de Români, ca să vază roată pe lângă sine neamul românesc de pretutindeni. La picioarele lui se întinde ţara lui Negru-Vodă, strimtul şes al Făgăraşului, pe care Oltul îl încinge ca un brâu şi par'că-l ţine lipit de picioarele puternicului munte.

De pe vârful acestui munte, când e vremea limpede şi nu prea mult soare, ca să-şi joace căldura prin zări, ochii netrudiţi ai omului străbat îndepărtările spre Miazănoapte peste văile Ardealului, mai până la marginile lui. Iar spre Răsărit vezi până pe plaiurile Buzăului, şi mai departe, spre adânc, până unde bănueşti că'n ceaţa albăstrie s'ascunde liniştita întindere a Mării Negre, a lacului cel moldovenesc de odinioară. Spre Apus vezi ţara care a fost cuib al Dacilor celor războinici, Haţegul, cel plin de ruine de cetăţi de ale strămoşilor noştri, pământul pe care a stat Sarmisegetuza lui Decebal.

Acest colţ de ţară, apărat de două părţi de munţi cu grele trecători şi deoparte cu latul râu al Mureşului, a văzut odată pierind un neam voinic deodată cu regele lui şi a văzut născându-se alt neam, vlăstar din tulpina cea fără de moarte a Romei. Par'că şi acum ţi se nălucesc pe dinaintea ochilor crâncene războaie dealungul acestei ţări, şi vezi răsărind de pretutindeni Dacii cei cu plete lungi, svârcolindu-se ca şerpii în cuibarul lor când e aprins, încăierare de viteji cu viteji, şi fum şi flacări de cetăţi aprinse şi vuet de oştiri şi tropote de cai şi urlete de femei dace, cari se svârl cu copii cu tot în apele Cernei şi ale Streiului, în sfintele ape ale neamului lor, care se stingea de pe faţa pământului. Iar dacă-ţi întorci ochii spre Miazăzi, vezi departe-departe o dungă albă ca de oţel, parcă e un fulger, care, căzând din înaltul cerului, a rămas îngheţat pe locu-i. Iar până acolo vezi munţii cum scoboară şi se fac dealuri, şi se fac coline, şi se fac în urmă una cu nesfârşitul şes al Ţării-Româneşti. Acolo e Dunărea, şi pământul până la ea e ţara Basarabilor, al căror cuib a fost dincolo de Olt până 'n munţii Severinului. E ţara lui Mircea cel Mare şi a lui Mihai, viteazul vitejilor şi duşmanul de moarte al Turcilor, care a cutreerat ţările ducând spaimă şi pieire în nepotoliţii vrăjmaşi ai numelui românesc şi a priceput prin vitejia lui să izbândească măcar pe scurtă vreme veşnicul nostru vis: să fim cu un singur Domn, noi toţi câţi suntem un neam singur. Adusese la un loc sub a lui stăpânire Ardealul, Muntenia şi Moldova, dar prea mult se luptase cu sabia şi prea puţin cu mintea, şi nefiind destul pe pază, l-au ucis mişeleşte hainii de vrăjmaşi, până n'apucase să-şi întărească domnia. De aici, despre Negoiul, când te uiţi roată, ce de frumuseţe a lui Dumnezeu se vede până unde poate străbate puterea ochiului!

Păduroşii munţi ce se ţin unii de alţii, şi'n dreapta şi'n stânga, cu sate ascunse prin văile lor, şi la poalele lor câmpii udate de râuri, cu oraşe pe marginile lor şi pline de grâu ca aurul topit şi revărsat.

Ce de pământ şi ce de lume! şi tot acest pământ, această nesfârşită întindere de pământ, e locuită de neamul nostru, al Românilor, şi toate râurile acestea sunt râuri româneşti, şi toate satele ale noastre!

Pe-aici au trăit strămoşii noştri. Ei s'au luptat să-l apere şi să ni-l lase — şi iată, au avut pentruce să se lupte — şi nepoţi de nepoţi ai noştri de-aici vor trăi până în veac, de-or şti să-l apere şi-o vrea Dumnezeu să le ajute.

CÂTE PUŢIN DIN TOATE CELE

Un autobuz cu gaz lampant

La Kassel s'a pus de curând în funcţiune primul autobus cu gaz lampant. Terminarea acestei construcţii speciale a întârziat din cauza războiului. La început s'a încercat folosirea construcţiilor de la „metro"-ul parizian. Dar la construcţia aparatelor s'au ivit dificultăţi, ceeace a determinat Societatea de Comunicaţii din Kassel să înceapă elaborarea unui agregat propriu. Prin cutia pătrată de pe acoperiş acest autobuz cu gaz lampant din Kassel pare a fi un autobus cu etaj. Cutia este rezervorul care adăposteşte o băşică mare de cauciuc, care printr'un ventil absoarbe gazul şi-l păstrează.

Uriaşi şi pitici

Deoarece cercetarea hormonilor e destul de recentă, nu se cunoaşte îndeajuns legătura multiplă ce există între hormoni şi influenţa lor asupra proceselor de creştere. Totuşi s'a putut constata că două glande producătoare de hormoni, glanda tiroidă şi hipofiza, sunt de o importanţă deosebită. Savantul german, dr. W. Heine, a întreprins experienţe care au arătat că sub influenţa lipsei de hipofiză se desvoltă forme pitice; desvoltarea insuficientă a anumitor oameni se datoreşte deasemenea unei lipse a funcţionării secreţiei interne a hipofizei. Astfel se poate spera că prin introducerea artificială a hormonilor hipofizei, aceşti bolnavi se vor putea desvolta în mod normal. Experienţele au arătat că şi formele uriaşe sunt influenţate de funcţionarea hipofizei, ele fiind cauzate de un surplus al aceleiaşi substanţe. Savantul Evans a tratat şobolani tineri cu preparate ale hipofizei. Aceştia s'au desvoltat devenind specimene uriaşe, cu dublu de greutate. Aceiaşi constatare s'a putut face şi la câini tineri. La anumiţi uriaşi umani s'a putut constata o mărire evidentă a hipofizei. Această supra-producţie se evidenţiază îndeosebi la o anumită boală numită acromegalie; această boală provoacă creşterea anormală a anumitor părţi ale corpului: a mâinilor, picioarelor, bărbiei sau nasului. Şi la această boală, hipofiza este deosebit de mare, tratamentul urmărind micşorarea acesteia, ceeace se realizează prin tratament cu raze Roentgen sau îndepărtarea operativă a hipofizei. Rezultatele sunt excelente, oprindu-se creşterea anormală. Se ştie că în anumite regiuni alpine există oameni pitici şi cretini, fenomene care sunt o urmare a degenerării glandei tiroide. S'au obţinut succese considerabile prin tratamentul cu preparate de hormoni. Se mai adaogă glanda Thymus, foarte misterioasă încă pentru ştiinţă. S'a constatat că această glandă este cea mai grea la om în timpul pubertăţii şi se ştie astăzi că hormonii furnizaţi de ea au deasemenea o influenţă mare asupra creşterii. Trebuie menţionat încă că probabil mai sunt importanţi pentru creştere şi alţi hormoni şi că există şi anumite vitamine care joacă un rol considerabil în acest domeniu.

Desvoltarea exploatării pieilor de peşte

Folosirea pielei de peşte capătă o importanţă din ce în ce mai mare în diferitele ţări. S'a constatat că pielea de peşte bine tăbăcită este de 5 ori mai tare decât pielea de viţel. Mai multe tăbăcării din Norvegia au început fabricarea pingelei şi pielei pentru încălţăminte din piele de peşte. Pielea de peşte se mai foloseşte pentru fabricarea mănuşilor, pungilor etc. Până în prezent furnizorii principali de piele de peşte au fost fabricile de conserve de peşte. In ultimul timp au fost create numeroase întreprinderi care se ocupă numai cu tăbăcirea.

Inceputurile electrotehnicei

Se povestesc multe întâmplări amuzante din începuturile electro-tehnicei, la sfârşitul secolului trecut. Astfel pe la 1880 proprietarul unui hotel din Colonia a avut ideia să creieze o atracţie prin faptul că-şi servea oaspeţii cu ajutorul unei mici căi ferate electrice, şinele fiind aşezate pe masă. Chelnerul stătea alături de masă şi regla cu ochii atenţi mişcările vagoanelor umplute cu fel de fel de bunătăţi, fiind astfel în acelaş timp maşinist. Această ideie conţine, ca multe altele „absurde" de la începuturile electro-tehnicei, o parte practică, utilă. Căci bandele sau mesele circulatoare, folosite în întreprinderile moderne cu producţie în serie, nu sunt altceva decât mijloace de transport electrice, care servesc la transportarea pieselor către bazele de montaj.

Stomacul rumegătoarelor

Cercetările întreprinse de profesorul Krzywanek din Berlin aduc rezultate noui în problema rumegatului viţeilor, oilor şi caprelor. Rumegătoarele au un stomac complicat, cu mai multe compartimente, necesare pentru dizolvarea celulozei. Stomacul principal este completat prin alte trei, aşezate înaintea lui. Prin acest sistem de stomacuri animalele posedă capacitatea să aducă îndărăt în gură nutreţul puţin mestecat şi înghiţit, pentru a-l mesteca şi înghiţi din nou. Inainte se credea că rumegarea este produsă prin mişcările acestor „avant — stomacuri". Acum se ştie însă că mişcările lor servesc numai la amestecarea nutreţului, şi s'a constatat că pentru readucerea hranei în gură nu este nevoie de o presiune, ci se produce prin inspiraţia adâncă cu gâtlejul închis, care are loc înaintea rumegatului, provocând în esofag o subpresiune şi absorbindu-se conţinutul avanstomacului. Excluderea numai a unei jumătăţi de plămân face imposibilă rumegarea. Musculatura esofagului, diafragma şi muşchii pântecului iau deasemenea parte la rumegare. Asupra problemei când şi în ce mod nutreţul mestecat şi înghiţit a doua oară intră în stomacul propriu zis nu există încă o explicaţie satisfăcătoare.

Cine ascultă, citeşte sau vede material de propagandă inamică şi-l răspândeşte, se pune in slujba duşmanului.
Deci: Luptă contra Propagandei inamice!

Lupta europeană a României

Un ziar italian, numărând, acum câteva zile de câte ori au fost menţionate, in comunicatele Inaltului Comandament German, faptele de arme ale trupelor române pe frontul de est, deducea din această numărătoare, care dăduse o cifră însemnată, care se apropia de jumătate din totalul comunicatelor,— deducea, zic., eroismul trupelor române care luptă alături de cea mai bună armată a lumii — armata germană — şi stabilea importanta contribuţie a României la acest războiu, care va da Europei o viaţă nouă, de pace şi de muncă in spirit de dreptate şi onoare. Am ascultat aceste informaţii, la aparatul de radio, cu legitimă mândrie aşa cum cred că toţi bunii români au ascultat-o. O informaţie scurtă, sobră dar care are un cuprins atât de vast, atât de insemnat pentru noi. Ne putem da din ea seama că sforţarea noastră războinică este pretutindeni, cunoscută şi apreciată.

Poporul român a pornit la luptă ca să-şi recâştige dreptul şi onoarea. Una prin alta. Nu se poate drept fără onoare după cum nu se poate onoare fără păstrarea drepturilor pentru care au luptat veacuri de-a-rândul strămoşii noştri. Profitând de slăbiciunea altor oameni şi a altor vremi, duşmanii de-ai noştri s'au aruncat cu perfidie şi lăcomie peste trupul pământului românesc. Inima ţării a sângerat, sufletul s'a strâns, cuprins de jale amară. Dar in aceiaşi clipă in toate sufletele a fost nădejde mare că toate se vor intoarce şi vor fi iarăşi cum au fost.

Cât de scurt a fost visul cel urât! Trebuia să se inalţe salvatorul. Şi s'a înălţat. Prin Mareşalul Antonescu sufletul şi voinţa neamului se intruchipau intr'un singur om, cu mare destin de conducător, căruia i-a fost sortit să conducă lupta de eliberare a pământurilor străbune, subjugate, şi să inalţe conştiinţa românească spre idealul nou, european, de pace, de muncă şi de onoare.

Prin lupta pentru implinirea idealului naţional, noi ne-am integrat luptei europene, din a cărei comunitate de idealuri se va clădi lumea nouă, o lume alcătuită in spirit de dreptate socială şi naţională, dând popoarelor drepturi egale la bunurile acestui pământ.

Sforţarea disperată a inamicilor noştri incearcă să ţină in loc împlinirea acestui ideal, să-l împiedice. Sub cuvinte mari — libertatea popoarelor — ei maschează o sclavie in care omenirea se sbate de veacuri, ca să scape, să se înalţe spre soare. Bolşevismul şi capitalismul sunt lanţuri grele pe grumajii popoarelor, din a căror sudoare trăeşte o clică de potentaţi comunişti şi evrei.

Servind intotdeauna marile scopuri generoase — istoria ne-o spune — România e şi astăzi prezentă alături de acele popoare care luptă pentru un atât de luminos ideal. Glasuri de pretutindeni, care recunosc acest mare merit, s'aud. Sunt glasurile recunoştinţei şi ale admiraţiei...

Mihail Şerban

O MARE LECŢIE DE VOINŢĂ NAŢIONALISTĂ

(Urmare din pag. I-a)

Să fii gata de orice sacrificiu şi să te liberezi de orice trufie şi de orice interese, atunci când inchinarea fanatică pentru Ţară îţi cere să munceşti sau să mori — tot una, — pentruca Neamul să trăiască;

Iată o mare lecţiune de implinire naţională pe care trebuie s'o privim in propria noastră conştiinţă.

Cinstirea, intemeierii celui de al III-lea Reich, are insă azi o insemnătate cu totul deosebită.

Reichul Naţional-Socialist a reprezentat o cetate de ordine in care Poporul German şi-a găsit coheziunea naţională şi un echilibru social, atunci când frământările şi greutăţile economice trecuseră deasupra Naţiunei Germanice flamura comunismului.

Reichul Naţional-Socialist a insemnat, in acelaş timp, implinirea unei ordine militare care a ridicat in mijlocul Europei o mare forţă militară.

Azi, când, în spatele cuvintelor de ademenire a masselor proletare se vede limpede cum Slavii din Răsărit pregăteau, prin cel mai militarist imperialism, stăpânirea Europei, ne putem da seama că Naţional-Socialismul a împiedicat instalarea comunismului în miezul Europei, iar armata germană a fost pavăza europeană fără de care potopul slav din Răsărit ar fi înecat Europa.

Altădată, imperialismul rus a intâlnit in setea lui de expansiune — in această sete care vrea să ajungă cu orice preţ la Atlanticul Scandinav, la Adriatică şi la Bosfor — rezistenţa Imperiului Turc, a popoarelor de margine ale Europei, Imperiului Habsburgic.

Prin aşa zisa protecţiune a creştinilor din Imperiul Otoman, Ruşii şi-au alăturat altă dată lupta lor de alte forţe europene, pentru ca, sub flamura creştină, la adăpostul simbolului crucii, să dărâme Imperiul Turcesc cu gândul de a stăpâni popoarele europene, din această regiune.

Ca să spargă zidul sobru, dar tenace al micilor popoare, aşezate de Providenţă din Nordul Scandinav al Finlandei, Norvegiei şi Suediei, pe coasta Baltică până la Marea Neagră au lovit fără cruţare şi au înfipt cisma moscovită, fie în numele creştinătăţii şi al protecţiei ortodoxilor, fie în numele echilibrului European.

Ca să dărâme Imperiul Habsburgic au desfăşurat stindardul panslavist, încercând să seducă popoarele ne-slave din centrul şi Sud Estul Europei — care nu aveau în realitate nimic comun cu popoarele Rusiei — să le transforme în avantgarda europeană a unui imperialism ocult, măcinând astfel surd sistemul politic al Europei Centrale şi pregătindu-şi drumul spre Baltică, Adriatică şi Dardanele.

Incurajând doctrine cosmopolite şi profitând de universalismul generos al unor credinţe civilizate europene, agitând sărăcia proletară şi simulând idealul prin iluzia solidarităţii proletare, Imperialismul Rus pregătea de data aceasta, în numele anticrist al comunismului, nu numai invazia asupra popoarelor europene, dar prăbuşirea Bisericii, a familiei, a proprietăţii şi a tuturor aşezărilor fără de care Europa nu poate să mai fie.

Cel de al III-lea Reich s'a zidit in mijlocul Europei, tocmai in ceasul când Rusia arunca asupra Continentului seducţia unei ordine sociale de pace, pentru ca in spatele acestui Canaan de iluzii şi de adormirea credinţelor naţionale europene, să organizeze cea mai imperialistă şi mai sălbatecă dintre invaziile militare cunoscute de istorie.

Naţional-socialismul a intemeiat o cetate morală de rezistenţă a ideii naţionale şi un instrument biologic de unire a rasei germanice in faţa puhoiului slav;

Iar armata intemeiată de Fuehrerul Adolf Hitler a fost instrumentul de indiguire a celei mai din urmă şi mai organizate forme pe care o infăţişează Imperialismul Rus după trei secole de permanentă frământare.

Este intotdeauna in viziunea mărginită a contimporanilor să nu simtă apăsarea primejdiilor; şi in acest ceas să nu vadă marea primejdie slavă.

Dar, noi, popoarele de margine ale Europei, care trăim dramatic şi cu atâtea jertfe lupta de apărare a destinului şi a fiinţei noastre naţionale — dela Petru cel Mare şi până azi — noi ne dăm seama că fără acest dig, masele slave asiatice ar fi devenit stăpâne ale Europei până la Adriatica şi ale Sud-Estului până la Dardanele, peste mormântul nostru latin.

In ceasul acestei misiuni europene, pe care azi o implinesc armatele Marelui Reich, modeşti, dar conştienţi de răspunderile noastre europene, slujindu-ne destinul, propriul nostru destin, noi ne apărăm pământul, proprietatea, familia şi viaţa şi suntem mândri de lupta dată pentru creştinătate impotriva acelora care schimbă etichetele şi mirajul oferit europenilor, dar păstrează acelaş cnut şi aceiaşi voinţă de cotropire. (Aplauze prelungite şi indelung repetate)

Eroii români de la Stalingrad

(ESS).— Comunicatul de războiu german din 25 Ianuarie 1943 numeşte pentru intâia oară unităţile de trupe care iau parte la apărarea Stalingradului. — scrie „Deutscher Politischer Bericht". Este vorba de Armata 6 germană, de Divizia 20 infanterie română şi de Divizia 1 cavalerie română, care „ţintuesc aici pe drapelele lor o glorie nemuritoare".

Prin această citare nominală a unităţilor, încrâncenarea dela Stalingrad devine o noţiune cu un conţinut şi mai ferm. Dintre nenumăratele unităţi ale armatei germane din Răsărit, constituită din milioane de luptători anonimi, Armata 6-a iese în frunte ca pildă a unui eroism nespus. Nu este desigur deloc o intâmplare că în această formidabilă probă a disciplinei ostăşeşti şi a măreţiei umane, camarazii germani şi români stau cot la cot.

Armata română a luat parte în mod hotărîtor la victorioasa campanie din Rusia. In grelele lupte de apărare din această iarnă ea îşi apără laurii câştigaţi. De aceea în nici o altă ţară frazele comunicatelor de războiu germane nu pot fi înţelese aşa cum sunt înţelese în România. Ca şi în Finlanda, şi în România vecinătatea imediată a pericolului bolşevic a ascuţit în chip deosebit grija şi atenţia fiecăruia şi a întregului popor, aceasta devenind o temelie puternică pentru atitudinea soldatului.

Tot aşa ca soldatul german de la Stalingrad, camaradul său român ştie că, privind lucrurile în mare, el nu stă pe o poziţie pierdută. El poate cădea, camarazii lui pot avea aceiaşi soartă, dar tocmai de aceea braţul lui nu a luptat zadarnic. Bolşevicii, cari asaltează astăzi Stalingradul, îşi dau seama în fiecare zi că luptă împotriva unor oameni cari rămân credincioşi Ideei lor chiar în împrejurările cele mai grele.

Dacă s'a spus soldatului bolşevic că popoarele Europei noui nu se pricep decât la „războiul fulger", şi că puterile lor se sleiesc, eroismul li se schimbă în defetism atunci când mâna Zeului Războiului îi părăseşte, el învaţă acum altceva dela eroii dela Stalingrad. Trupele germane şi române care luptă aici sunt făurite din altă plămadă decât canadienii cari au apărat Hongkongul, decât englezii, dela Singapore şi decât americanii cari au predat Corregidor. Acele puncte erau trei dintre cele mai puternice fortăreţe din lume. Siguranţa lor era încredinţată unor trupe ale căror forţe nu fuseseră sleite prin nici un efort, arhiaprovizionate cu muniţii şi alimente, apărate dinspre mare de flote impresionante. Cu toate acestea ele au părăsit bătălia după un timp relativ scurt, în faţa unui atacator ale cărui arme nu constau în superioritatea materială ci numai într'o culezanţă şi o vitejie mai mare.

Cât de deosebită este situaţia dela Stalingrad. Armata 6-a germană şi Diviziile române care apără acolo până la ultimul om se găsesc încă din Iulie al anului trecut într'o luptă necurmată. In aceste luni ele au străbătut 5-800 klm. până la Volga, [illegible]tându-se necontenit, pentru a începe apoi acolo unul dintre asediile cele mai grele din istoria războaielor. Inainte ca asediul să dea un rezultat decisiv le-a venit împotrivă iarna, şi cu ea o uriaşă armată pe care bolşevicii o aduseseră între timp de cealaltă parte a fluviului. De săptămâni întregi spaţiul pe care operează Armata 6-a s'a îngustat mereu în faţa acestei forţe copleşitoare, aprovizionarea trupelor încercuite a slăbit, dacă nu a devenit chiar cu neputinţă. Şi totuşi vitezele armate nu cedează, soldaţii germani şi români, cu puterile sleite, resping atac după atac, mână în mână cu ofiţerii lor. Poate fi o mărturie mai elocventă pentru spiritul care însufleţeşte Europa Nouă, Germania şi pe aliaţii ei?

In focul dela Stalingrad se alege zgura. Materialismul atacatorului poate să triumfe prin greutatea materiei aruncată în luptă, dar el nu va mai putea opri victoria noului spirit european, a acelui spirit a cărui cea mai nobilă şi mai curată întrupare este eroismul Armatei a 6-a germane şi a Diviziilor româneşti dela Stalingrad.

Şoaptele servesc numai inamicului. Nu-l ajuta prin răspândirea svonurilor. Există oameni lipsiţi de caracter, care le cred.

Aurul lui Morgenthau

Ministrul de Finanţe al Statelor Unite, iudeul Morgenthau, fiul celuilalt Morgenthau fost ambasador la Constantinopol, a făcut presei, inainte de plecarea sa la Londra, o serie de declaraţii privitoare la scopurile urmărite de americani în actualul război.

Nu e deloc curios faptul că prescripţiile evreului bancher faţă de lupta şi sbuciumul lumii actuale concordă perfect cu idealul din totdeauna al americanilor: pumnul de aur aruncat în balanţa destinelor omenirii. Nu de geaba numele rotofeiului John Bull a căpătat pentru lumea de peste ocean putere de simbol. Puterea banului a constituit dealungul vremii pentru sufletul yankeu un fascinant miragiu. Atracţia şi hotărârile neîndurătoare ale metalului preţios s'au dovedit acolo mai tari chiar decât puterile sufletului omenesc.

Iar astăzi, când popoarele Axei îşi consolidează viguros, prin focul purificator al luptei, un nou ideal de viaţă cu totul străin metodelor iudaice ale zarafului Morgenthau, America opune aceiaşi detestabilă forţă a aurului.

Printre altele, Morgenthau a declarat, în conformitatea integrală a planurilor americane, că în momentul de faţă St.-Unite au acumulat peste 75 la sută din aurul total al lumii şi că acest aur va fi folosit, după terminarea războiului, la restaurarea Europei. Ceea ce coincide cu întocmai speranţele şi visurile de viitor ale evreimei mondiale. Numai că socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din târg. Chiar dacă astăzi, americanii se infiltrează cu încetul în diverse regiuni ale imperiului britanic, în Canada, Islanda, New-Foundland, Australia, Africa Apuseană şi privesc de pe acum Europa ca o viitoare colonie proprie.

Sufletul nou, însă, care se înalţă din jarul şi durerile frontului de luptă va şti să năruie, la timpul potrivit, idealurile peticite ale tuturor Morgenthailor.

S'a prelungit termenul de preschimbarea monetelor metalice

Ministerul finanţelor aduce la cunoştinţa publicului că termenul de preschimbare al monetelor metalice de 5, 10 şi 20 lei fabricate din metal galben s'a prelungit după cum urmează:

Monetele de 10 şi 20 lei au puterea circulatorie până la 30 Aprilie 1943. După această dată şi până la 30 Iunie 1943 se vor primi în plata impozitelor cuvenite Statului.

Monetele de 5 lei au putere circulatorie până la 31 Mai 1943. După această dată şi până la 30 Iunie 1943 se vor primi în plata impozitelor datorate Statului.

RĂMĂȘAGUL

Pe malul unui lac oarecare. Un lac nu prea lat: cam de o sută și ceva de metri. Pe malul lui trestie și sălcii. Ziua este foarte călduroasă încât fără să vrei te gândești la baie. Dar nu toată lumea are vreme de așa ceva. Numai cei care n'au treabă.

Broaștele orăcăie de-ți sparg urechile. Cu toate acestea apa e așa de clară și soarele e atât de puternic! Ce mai vreme de baie!...

Iată că dinspre sat vine o biciclete. Adică nu vine singură, ci o mână voinicește Ionel Popa,- băiatul unui chiabur, student pe la București. L'a gonit căldura din sat și acum vine întins să facă o baie. A ajuns. O frână serioasă și bicicleta a încremenit, domesticită; lăsând urme adânci pe plaja cu nisipul galben și încins de soare. Nimeni? Ba nu! Iată pe cineva care vine înnotând de pe malul celălalt... Cum? Nicu? Tii! Ce surpriză...

— Ce-i cu tine mă, scafandrule?

— Nimic!... Noroc! Mă amuzi!... Da' n'ai mai găsit pe nimeni aci?

— Nu! Deabia am sosit! Nu-mi vezi bicicleta?

— Păi da! Că adineauri era un domn aci!...

—Un domn? N'am văzut nici un domn!

— Ba da! Sigur! Era adineauri aci!...

— Ce fel de domn?

— Un domn bine cu pălărie de paie... Și avea și el bicicletă... credeam că ești tu...

— După cum vezi eu sunt eu... Dar ce-i cu el?

— Nimic...

— Stăi mă! Ce te uiți așa speriat? Ce-ai pierdut?

— Hainele... Unde mi sunt hainele! Că aici le-am lăsat!

— Cum? Le-ai pierdut?

— Nu! Le-am lăsat pe mal... Cu domnul acela... Uite-aici erau... Tii! Să știi că mi le-a 'nvârtit!...

— Cine mă?

— Domnul cu bicicleta... știi... am făcut rămășag cu el că trec lacul fără oprire... Când am pornit încoace, mai era pe mal...

— Da... L'am văzut... avea un pachet și gonea cu bicicleta de mama focului... Nu-i nimic... Dac'ai fost cu cioc!... Uite, tu ai câștigat pariul și el un costum de haine... Bravo! Strașnic rămășag!... Deșteptule!...

PREGĂTIRI

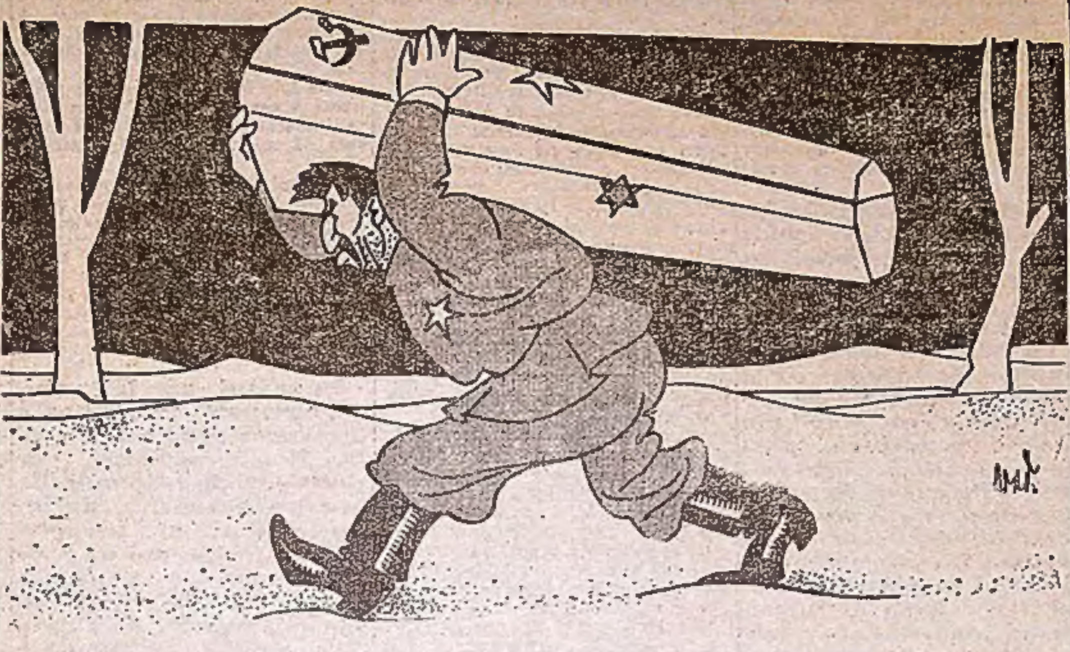

Unul care știe ce-l așteaptă și care se pregătește mereu!...

JIDANII ȘI HOȚII

Un jidan umbla 'ntr'o vreme
Povestind prin Dorohoi:
— Ne-am bătut și noi cu hoți
„Noi treizeci și dânșii doi.

„Ne-am bătut și ne-am bătut
„Ne-am bătut, bătaie mare,
„Că nici turcii, nic tătarii
„Nu se bat așa de tare.

„Și-o băteam noi și mai tare
„Și-i lucram noi pe-amândoi,
„Dar ei, vezi, dădeau într'una
„N'așteptau ca să dăm noi."

*

Cică ei, treizeci cu toții,
Dacă nu treizeci și doi
Se duceau cu hărăbaua
Dela Herța'n Dorohoi.

Și'nsărând, ori nu știu cum
Le-au eșit și hoții în drum.
Și se vede
Cât se știe,
C'au sărit la
Bătălie.

Iar apoi de i-au bătut
Ori acolo ce-au făcut
Asta nu-i la știrea mea;
Dar jidanu-așa zicea:

— „Hoțu-i hoț și pace bună;
„Hoțu-i hoț precum îi el!
„De cât hoțul să te bată
„Zău, mai bine, nici de fel:

„Vine-odată, hop, la tine
„Și nici hăișa, nici mai ceală
„Vrea să-i dai, așa, parale,
„Făr să fac măcar tocmeală!...

„Dacă-i hoț, ce?! Parcă-i Vodă?!
„Ce? să-mi sară'n capul meu?!
„Par'că, dacă nu m'aș teme,
„Nu m'aș face hoț și eu?!

*

„Cum ajung la noi, de-odată,
„Când să strigi tu: mamă, tată,
„Nici mai meargă, nici mai treacă
„O măciucă scot din teacă...
„Ba celalt pe loc cum sare
„Scoate una și mai mare!

. . .

„Și-apoi, haide la bătut,
„De când lumea n'am văzut:

El, de aproape, cu măciuca
Plișchea, plișchea, trag în noi
Noi, d'departe cu biciușca
Poca, poca 'ntr'amândoi.

„Că'ndrăciți erau ei hoții,
„Dar voinici și noi cu toții!
„Nu că, doar, noi vream bătaie
„Noi cu pace vream mai bine:
„Pentru ce să dau într'însul?
„Dacă dă și el în mine?

„Ba și-atuncea când au dat
„Încă nu ne-am potrivit,
„Că pe loc ce ne-au lăsat
„Noi degrab am și fugit.

„Că ce vrei să fi făcut?
„Nu-i destul că ne-am bătut?!

. . .

„Ne-am bătut așa bătaie,
„Ne-am bătut, zău, zice el,
„Că nici turcii nici tătari
„Nu se bat într'așa fel.

Ne-am bătut așa amarnic
Cei treizeci, câți am fost noi
Și-așa bine ne-am purtat
C'am rămas chiar tocma'n tocma
Dânșii doi și la noi, doi,
Dară nici că ne-am lăsat!

Th. D. Speranția

HAZURI

La restaurant

— Chelner, fă-mi două ouă ochiuri. Să nu le prăjești prea mult. După ce se încheagă albușul scoate-le din foc. Nu pune prea multă untură, unt sau untdelemn. Pune puțină sare. De piper nu e nevoie...

— Am înțeles, conașule. Dar găina?

— Ce-i cu ea?

— Poate să fie moțată?

Muștele!

— Chelner, am găsit o muscă înnecată în supă:

— Ce vreți să fac, coane? Nu pot să le pun colaci de salvare.

Doliu!

— Dați-mi o panglică de doliu.

— Să vă servim. Pentru soție sau pentru copil, se poartă o panglică foarte lată. Pentru alte rude panglica e mai îngustă.

— Atunci dați-mi un șiret de pantofi. E pentru soacră-mea.

Nici o grijă!

— Ce faci chelner? Nu vezi că mi-ai vărsat supa pe haine?

— Nu face nimic coane. Supele de azi nu mai pătează.

Capul și mia

— Mie, când îmi intră ceva în cap, nu mai uit niciodată!

— Bravo! Atunci îți aduci aminte și de mia de lei pe care ți-am împrumutat-o.

— Ce-are aface! Mia de lei nu mi-a intrat în cap, ci în buzunar.

La doctor

— Doctore, când respir mă doare piciorul stâng.

— De ce nu încerci să respiri cu piciorul drept?

Hoț la hoț!

— Unchiule, am visat azi noapte că mi-ai dat un pol!

— Da? Uite, pentru că ai fost băiețel cuminte, poți să-l ții.

SFAT STRAJNIC!

Ea. — *Eu nu citesc decât cărți unde figurează cât mai multe persoane.*

El. — *Da? De ce nu citiți, în cazul acesta, cartea de telefon?*

FATĂ HOTĂRÂTĂ

Fiica. — *Nu, mamă! Eu nu mă voiu căsători decât din dragoste...*

Mama. — *Nici chiar dacă vine să te ceară un milionar?*

Fiica. — *Sigur, mamă! Căci tot din dragoste mă voiu căsători! Din dragoste pentru banii lui!*

CAMARAZI, INSEMNAŢI ZILELE ŞI ORELE
EMISIUNILOR PENTRU VOI LA RADIO ROMÂNESC

Una din grijile noastre de căpetenie este să păstrăm cu voi o legătură neîntreruptă prin singurele posibilităţi ce avem la îndemână de a ajunge până la voi pe front — acest front îndepărtat de strălucitele voastre victorii până la ţărmurile Donului şi ale Volgei, până în câmpiile Crimeei şi crestele Caucazului — şi aceste posibilităţi sunt emisiunile de radio.

Le-am alcătuit cu chibzuinţă, astfel încât nimic în ceeace vă priveşte de aproape să nu fie dat uitărei şi în privinţa aceasta aveţi emisiunile Orei ostaşului şi ale Poştei Militare radio.

Iar glorioasele fapte de arme pe care zilnic le săvârşiţi laolaltă cu marii voştri camarazi germani şi italieni frăţia nesdruncinată de pe câmpul de luptă dintre ei şi voi ajunge la cunoştinţa voastră prin emisiunile Orelor ostăşeşti româno-germane şi româno-italiene.

De aceea vă aducem la cunoştinţă ordinea în care aceste emisiuni au loc, pentruca să fiţi cu luare aminte la ele şi tot ce vă interesează să nu vă scape.

Iată această ordine:

I. ORA OSTAŞULUI
(se transmite pe Radio-România, 1875 m. lungime de undă Radio-Bucureşti 364.5 m., şi scurtă 32.4 m.)
Lunea, Miercurea, Sâmbăta de la orele 12—13.

POŞTA MILITARA RADIO
(se transmite pe aceleaşi lungimi de undă ca şi Ora Ostaşului)
In fiecare zi la orele 11.30—12 şi 17.30—18
Duminica de la 7.30—7.55 dimineaţa

III. ORA OSTĂŞEASCĂ ROMANO-ITALIANA
(se transmite pe aceleaşi lungimi de undă ca şi Ora Ostaşului)
In fiecare Marţi dela orele 12—13

IV. ORA OSTĂŞEASCĂ ROMANO-GERMANA
(se transmite pe aceleaşi lungimi de undă ca şi Ora Ostaşului)
In fiecare Vineri dela orele 12—13

V. ALTE EMISIUNI ROMANEŞTI
(se transmit pe 342,1 m. lungime de undă)
In fiecare zi informaţii la orele 15.30
Muzică românească; Marţia ora 17
Joia ora 19
Vinerea ora 17
Sâmbăta ora 10

VI. EMISIUNI SPECIALE
(se transmit pe 391 m. lungime de undă)
In fiecare zi:
dela 12.20—12.30 informaţiuni
In fiecare Marţi:
dela 16.15—17 ora militară românească

INSEMNAŢI ZILELE ŞI ORELE EMISIUNILOR DE MAI SUS

DESTOINICIA SENTINELEI

O noapte de iarnă, neagră, plină de viscol. Nu se vede nici la câţiva paşi. E greu serviciul de santinelă pe o asemenea vreme câinească. Trebue să fii mereu gata, numai urechi, să ai grije ca nu cumva cineva să se strecoare pe lângă tine, cu gând duşman. Troenele de zăpadă, se sbat înebunite, cuprinzând oraşul Odessa într'o horă drăcească. Vântul urlă, ţiue, se svârcoleşte între zidurile clădirilor, se alungă, cu umbrele de cerneală ale nopţii.

Soldatul Budu Marin, dintr'un regiment de pioneri, e de santinelă la poarta unui depozit. Ostaş dintr'un contingent mai vechi, Budu e un om liniştit, conştiincios, în care superiorii lui au totdeauna încredere.

Santinela încearcă să vadă în jurul lui, dar viforniţa de zăpadă îl orbeşte. Ace de ghiaţă i se înfig în obraz. Vântul urlă. I se pare lui, sau se aude şi un alt sgomot, un fel de fâşâit uşor, deabia simţit. Santinela strânge arma mai bine şi ascultă atent. Sgomotul se aude limpede. Vine de undeva din apropiere.

Cu paşi uşori, ostaşul se apropie. Din dosul unei gherete o umbră îi sare în faţă. Arma îi este aproape smulsă. Lovit între ochi, Budu se clatină, dar nu lasă din mâini puşca. Se apără cum poate, deşi cojocul greu îi împiedică mişcările. Nu se dă bătut şi luptă cu duşmanul lui nevăzut, cu dinţii, cu pumnii. Surprins că nu-l vede căzând după groaznica lovitură, necunoscutul se pregăteşte să-l atace din nou, să-l suprime. O clipă şi se repede, dar Budu e destul de iute, deşi nu mai e aşa tânăr.

Smulge arma, se desface de lângă duşman şi trage, odată, de două ori...

Focurile de armă răsună prelung, dominând vuietul continuu al viscolului.

Când a doua zi organele de anchetă au identificat pe agresorul nevăzut, s'a constatat că era unul dintre cei mai periculoşi terorişti, căutat de multă vreme de autorităţile româneşti.

Pentru vigilenţa şi credinţa arătată în serviciu, soldatul Budu Marin a fost înălţat la gradul de fruntaş şi decorat de către Comandanţii săi cu ordinul „Bărbăţie şi Credinţă".

Pentru ca fapta lui de vrednic ostaş în serviciul de santinelă să rămâie exemplu de curaj, destoinicie şi devotament în serviciu, Comandantul Corpului de Armată respectiv a ordonat înălţarea bravului soldat Budu Marin la gradul de caporal.

Eroica luptă a unei baterii de artilerie la cota 162,9

Sectorul Donului a fost între 22 Noemvrie şi 7 Decemvrie 1942, teatrul unor lupte extrem de înverşunate.

In această parte a frontului sovieticii au făcut presiuni pentru a deschide drum spre poziţiile noastre şi a le străpunge.

Numărul mare al gloatelor asiatice, precum şi al tancurilor nu au intimidat pe bravii noştri ostaşi care au zăgăzuit rând pe rând revărsările puhoaielor sovietice.

Nici stolurile de avioane nu au avut o soartă mai bună ori de câte ori s'au îndreptat spre liniile noastre. Flexibilile aripi româneşti au doborât sau au risipit toţi bondarii bolşevici care cutezau să se agite în văzduh.

Românii luptă fără seamăn şi acolo unde ruşii au făcut presiuni mai mari au avut cele mai grele pierderi şi dureroase înfrângeri.

Infanterişti, cavalerişti, artilerişti, etc., ei luptă deopotrivă de frumos şi vitejeşte.

In noaptea de 24—25 Noemvrie, Bateria de artilerie de sub comanda căpitanului Husărescu Ioan s'a deplasat de pe o poziţie pe alta.

Bolşevicii au urmărit pas cu pas această manevră a Bateriei şi au ajuns în spatele tunurilor noastre.

Atacaţi de aproape, tunarii români comandaţi de căpitanul Husărescu, fac front în mai multe părţi şi luptă cu infanteriştii. O parte din oameni au susţinut retragerea celorlalţi care au reuşit să salveze piesele şi materialul, ocupând apoi, o bună poziţie de tragere pe linia trupelor noastre de infanterie.

In ziua de 30 Noemvrie, inamicul îndârjit se apropie de cota 162.9 cu scopul de a ataca poziţia ocupată de trupele noastre.

Căpitanul Husărescu e la datorie. Cu Bateria sa deschide imediat un foc viu asupra inamicului, cauzându-i pierderi grele.

Inamicul surprins de ropotul de obuze, încetineşte înaintarea şi apoi se opreşte în faţa poziţiilor noastre.

In dimineaţa zilei de 1 Decemvrie, inamicul reia atacul, aruncând în luptă un număr considerabil de oameni.

Căpitanul Husărescu ştie ce are de făcut. Câteva canonade deslănţuite în faţa şi în mijlocul rândurilor dese ale bolşevicilor, îi silesc să se retragă, lăsând terenul acoperit de morţi.

Focul masiv al căpitanului Husărescu urmăreşte mai deaproape resturile gloatelor bolşevice, pricinuindu-le mari pierderi.

Din declaraţiile prizonierilor a reeşit că Bateria căpit. Husărescu a pricinuit mari pierderi bolşevicilor.

Pentru bravura, spiritul de sacrificiu, bărbăţia şi hotărârea de care au dat dovadă comandantul, ofiţerii, subofiţerii şi trupa acestei Baterii, Comandantul Marei Unităţi li citează prin ordin de zi pe Corpul de Armată.

Sunt fapte de arme care evidenţiază încă odată, eroismul ofiţerilor şi trupei pe frontul împotriva bolşevismului.

Un batalion de dorobanţi sfarmă
toate atacurile bolşevice, distrugând apoi pe atacatori

Din depărtările unde oastea românească stă scut nebiruit pentru civilizaţie, ne vin veşti mereu altele. Zi de zi, soldaţii noştri, dând dovadă de o bravură fără seamăn, distrug în faţa liniilor lor, toate valurile de atac ale inamicului, seamănă câmpurile atacului duşman cu mii de cadavre. E o luptă uriaşe această minunată apărare, strategica defensivă, care sfarămă în cursul iernii toate forţele bolşevice, le macină rezervele, pentru a pregăti iureşul de primăvară, asigurând victoria.

Din acest vălmăşag de lupte eroice, desprindem faptele de arme ale unui batalion de dorobanţi, care a sfărâmat singur toate încercările inamicului de a-şi croi drum, reuşind apoi ca printr'un contra-atac să-l asvârle mult înapoi, provocându-i pierderi uriaşe.

Inamicul pătrunsese în sectorul diviziei, aruncând în luptă forţe nenumărate sprijinite de blindate de toate tipurile.

După o luptă grea, apărătorii cedaseră terenul, încercând o scurtare a frontului. Căpitanul Constantinescu Folache, cu stânga sa, face faţă atacului inamic, iar trupa batalionului său rămâne neclintită pe poziţie, deşi se ducea o luptă aprigă în flancul şi spatele ei.

Zadarnice au fost toate încercările duşmanului, de a putea să răsbată peste acest obstacol ridicat deodată în calea lor. Peste trei zile duşmanul bătut, exasperat că nu poate cuceri această insulă de apărători, revine în luptă cu forţe noui. Atacul se deslănţuie puternic. Infanteria duşmană şi aruncătoarele grele transportate cu auto-camioanele, împrăştie un uragan de foc şi oţel peste viteazul batalion românesc. Departe de a se lăsa impresionaţi, bravi dorobanţi deschid focul cu întreg armamentul lor. Iureşul duşman se frânge. Ţintuiţi pe loc, atacatorii se sbat zadarnic să poată obţine o decizie, recurgând în cele din urmă tot la clasica fugă bolşevică.

Tenacitatea şi dârzenia batalionului a ridicat moralul întregii linii de luptă a Diviziei.

Pentru conduita bărbătească a Comandantului şi pentru dârzenia, eroismul şi tenacitatea cu care au luptat această vitează unitate, a fost citată cu ordin de zi pe Corpul de Armată.

Răsplata binemeritată care a încununat lupta acestor viteji ostaşi, împodobeşte cu strălucirea ei eroismul fiecărui soldat din Răsărit. In fiecare dintr'inşii, arde nestinsă flacăra sfântă a iubirii de patrie, dorinţa de sacrificiu şi apriga nădejde în victorie. Ridicaţi ca un zid de sânge şi oţel la răspântia a două lumi, soldaţii României îşi fac datorie, conştienţi de rostul măreţ al misiunii lor. Ei sunt fiii cei buni ai ţării, nădejdea ceasului de primejdie. Niciodată ca acuma oastea noastră nu s'a arătat a fi la înălţimea cerută, niciodată ea nu a justificat mai mult nădejdile şi dragostea ţării.

Aviaţia română bombardează cu succes poziţiile şi trupele bolşevice pe Don

Comandamentul bolşevic a masat noui forţe, aduse în grabă din ultimele colţuri ale Siberiei, unde face eforturi disperate pentru a cuceri poziţiile stăpânite de germani şi români.

Zecile de tancuri pe care le aruncă în luptă, miile de oameni flămânzi care au înfăţişarea unor fiare speriate, înţepenesc în faţa liniilor germane şi ale noastre ori de câte ori se năpustesc să pătrundă în dispozitivul nostru.

Şi în timp ce trupele terestre dau peste cap toate aceste valuri sovietice, aviaţia de bombardament aruncă mii de kgr. bombe şi taie orice transporturi de oameni şi materiale.

Zilnic, stoluri de avioane româneşti sboară pe deasupra liniilor inamice şi le bombardează. Toate mişcările bolşevicilor sunt interceptate de avioanele noastre care aruncă tone întregi asupra depozitelor, coloanelor de vehicule şi tancuri, precum şi pe îngrămădiri de trupe.

Deasemeni punctele de sprijin sunt sistematic şi cu succes bombardate, iar aerodromurile improvizate sunt şi ele scormonite de bombe mari şi mici.

In ultimile două zile, bombardierii noştri au atacat din plin două importante localităţi, unde au aruncat 10.200 kgr. material explosibil şi incendiar.

Toate depozitele inamice care erau aci bine camuflate au sărit în aer. Pretinsul avânt al marei ofensive ruse de la începutul acestei ierni, a îngheţat odată cu riposta sdravănă pe care ostaşii români au dat-o soldaţilor bolşevici.

Eroismul slt. rez. Pârvan Lică şi al companiei sale

Bolşevicii ocupau o poziţie bine organizată în faţa unei Mari Unităţi române de infanterie. Comandantul ordonă ca această poziţie să fie atacată şi cucerită.

In partea de Nord, compania 5-a, comandată de slt. de rezervă Pârvan Lică, care a pornit la atac vijelios numai cu o mână de oameni, 40 la număr, este primită cu foc viu şi dens de mitralieră.

Brâul de foc este greu de trecut. Slt. Pârvan Lică se încăpăţânează să atace din nou şi reuşeşte să se infiltreze cu câţiva oameni în poziţiile duşmane. O parte din oameni cad răniţi iar el, lovit de câteva gloanţe, nu mai poate înainta. Conducea totuşi restul oamenilor la atac care, după ce străbat valea Suchaj, au ajuns deasupra localităţii stăpânită de bolşevici.

Eroismul acestui ofiţer şi ostaşilor comandaţi de el merită a fi cunoscut de toţi românii.

Cum este oare posibil ca 40 de oameni în frunte cu un ofiţer inimos să poată ataca o localitate bine organizată defensiv şi unde bolşevicii aveau forţe de zeci de ori mai multe ca atacatorii?

Şi totuşi aşa a fost. Compania comandată de acest curagios ofiţer n'a precupeţit nimic, a dispreţuit moartea trecând prin ploaia de gloanţe şi ropot de obuze şi a cucerit localitatea stăpânită de bolşevici.

Comandantul Marei Unităţi a adus la cunoştinţa întregului Corp de Armată printr'un ordin de zi frumosul exemplu de vitejie al acestei companii şi comandantului ei.

Acolo pe Don românii înscriu, prin actele lor de vitejie, pagini de istorie pentru România şi Europa nouă.

GHICITORI

Pe poduri ferecate
Trec mii nenumărate
Şi le taie capetele
Şi le schimbă numele
(Moara)

*

In pădure născui,
In pădure crescui
In oraş m'adus
Cercei de urechi mi-a pus
(Cobiliţa)

*

Şervețel învârgat
Peste mare aruncat
(Curcubeul)

*

Sus tună, jos răsună,
Clorile s'adună
(Biserica)

*

La cap peptene
La spate secere
La mijloc pepene
(Cocoşul)

*

M'a trimes doamna de sus la cea de jos
Să ţeasă pânza fără rost
(Geamul)

*

M'a trimes doamna de sus
La doamna de jos
Să coasă cusătură
Fără neam de lovitură
(Hârtia)

*

Câmpul alb, oile negre
Cine le paşte le cunoaşte
(Cartea)

*

Sus tună, jos răsună
La mijloc horă
(Putineiul)

*

Două fete ce port salbă
Una neagră şi alta albă
Ne 'ncetat se tot gonesc
Şi în veci nu se sosesc
(Ziua şi noaptea)

*

Ce e dulce şi mai dulce
Şi pe taler nu se taie
(Somnul)

*

Este un moş bătrân tare,
Duce o mie araci în spinare
(Ariciul)

*

Am un grajd plin cu cai roşii
Când bagi pe negru
Îi scoate pe toţi afară
(Cărbunii din sobă şi cleştele)

*

Săcâita vai de ea
Şade într'un vârf de nuia
(Aluna)

*

La margine de crâng
Două blăni de blid
Lângă două blăni de bl...
Doi luceferi
Lângă doi luceferi
O moară ferecată
(Sprâncenele, ochii şi gura)

*

Găinuşe ciuşe
Trece prin cenuşe
(Luleaua)

*

Nalt cât casa
Verde ca mătasa
Amar ca fierea
Dulce ca mierea
(Nucul)

*

Ce şade în apă
Şi nu putrezeşte?
(Limba)

*

Ce nu sunt trei în lume?
(Scară la cer, punte peste mare
şi „fierul mădravă n'are)

*

Sus copac
Jos copac
La mijloc
Carne de oaie
(Scoica)

*

Ulceluşă unsă
În burueni ascunsă
(Epurele)

*

Căciula fârtatului
Pe marginea satului
(Soarele)

*

In pădure n'am născut
In pădure am crescut
Şi în oraş când m'a adus
Judecător am fost pus
(Băţul)

GRIGORE URECHE

Multe din adevărurile de astăzi, care ni se par nouă atât de simple, până am ajuns la ele a trebuit să treacă vreme îndelungată şi multe minţi să se frământe spre a le descoperi. Astfel, este bine cunoscut că noi Românii suntem de origină latină, că limba românească este o frântură din latina vulgară a soldaţilor romani care au cucerit pământurile daciei cu două mii de ani în urmă.

Poporul românesc a trăit aproape o mie şi cinci sute de ani fără ca să-şi pună astfel de probleme. Ca să ajungem aici, a trebuit să ne formăm, mai întâi, o clasă boierească. După frământări de sute de ani, târziu, prin secolul al XVI-lea, statele româneşti au izbutit să-şi formeze o clasă boierească cultă. Printre primele acte ale acestei boierimi, fiindcă în sufletul lor sta primitivul instinct de dragoste pentru pământul strămoşesc, este darea unei expresii cărtureşti sentimentului naţional.

Un tânăr, care păstrase în el tot ce era sănătos din neamul său, a trecut graniţa ca să înveţe carte nouă în Polonia. E vorba de Grigore Ureche, fiu de boier, care va sta mai multă vreme în şcolile poloneze, unde se învăţa multă carte în latineşte şi mulţi dintre profesori veneau din Italia sau învăţaseră şi ei în şcolile italiene. Aşa a avut putinţă Grigore Ureche să înveţe latineşte şi de aici să înţeleagă gloriosul trecut al imperiului roman. Apoi i-a fost destul de uşor să constate marea asemănare între limba românească şi cea latină, în special cea italiană. De aici curiozitatea de a cerceta documente şi cronici străine. Şi astfel deodată, se ridică perdeaua greoaie de dispreţ, de sărăcie şi umilinţă care ne acoperea. Apare întâia afirmaţie: Românii sunt de origină romană.

Din dragoste de ţară, pentru ca „să nu se înece anii cei trecuţi" şi dintr'un sentiment de nemulţumire faţă de starea actuală a Moldovei, Ureche se aşează la lucru. Prin scrisul său a dorit să se afle origina nobilă a Românilor şi trecutul de glorie în care el descoperea Domnitori „cu darul de înţelepciune", şi care „ca un străjer în toate părţile veghea". Ajunge apoi la convingerea că Moldovenii şi Muntenii „s'au tras dela un izvor", că „dela Râm ne tragem şi cu a lor cuvinte ni-i amestecat graiul". Ca un bun patriot ce era, el rupe tradiţia de a scrie slavoneşte, aşternând gloriile trecutului în limba curată, cea de toate zilele, în care se rosteau cu toţii.

Fiecare Domnitor român era descris cu dragoste pentru faptele mari săvârşite în binele neamului. Alexandru cel Bun era cunoscut „cu darul de înţelepciune". Stefan cel Mare, „Sfântul Stefan Vodă, nu pentru suflet, ci pentru lucrurile vitejeşti", Bogdan, ce „ca un stejar în toate părţile priveghea, Petru Rareş „păstorul cel bun".

Acestea sunt temeliile puse de Grigore Ureche unei noi epoci. Prin faptul că s'a găsit un cărturar învăţat, cu dragoste de neam, umblat prin ţări străine, să rupă firul tradiţiei în care adormise sentimentul naţional, se va începe o eră nouă.

Până la Ureche era obiceiul ca învăţaţii noştri să scrie în slavoneşte. Ureche, deşi cunoaşte slava, se lepădă de acest obicei şi aşterne gândurile sale în limba în care glăsuiau toţi Românii.

Până la Ureche nu se puneau întrebări în legătură cu problema cine suntem? El vine să deschidă minţile încuiate ale cărturărimii, să le rupă de Răsăritul asiatic şi ne îndreaptă spre căile pline de lumină ale Apusului. După scurgere de veacuri, Ureche ne leagă din nou de Roma, reînvie conştiinţa latinităţii.

Până la Ureche, Moldovenii, Muntenii şi Ardelenii trăiau fără a se gândi unii la alţii. Ureche spune tuturora că una sunt cu toţii.

Inceputul se făcuse. De acum înainte, drumul deschis de Ureche este urmat de toată cărturărimea românească şi adâncit prin mai multă căldură, prin mai multă ştiinţă şi înţelepciune de toţi urmaşii lui. Generaţia imediat următoare prin Miron Costin întregeşte, continuă şi adânceşte adevărurile descoperite de Ureche. Un Dimitrie Cantemir, unul dintre cei mai de seamă învăţaţi ai Europei, lărgeşte cu mult afirmaţiile de mai sus. Munteanul, Stolnicul Constantin Cantacuzino, se aşează pe aceea linie. Iar mai târziu, ardelenii, prin Samuel Micu Şincai şi Petru Maior, răspândesc în lumea întreagă trecutul de glorie al unui neam care nu-şi cerea decât drepturile lui fără să calce pe ale altora, fără să umilească pe alţii. Fiindcă, ceea ce caracterizează neamul românesc este şi modestia, adică bunul simţ.

Barbu Theodorescu

SOCOTELI DE PETRECERI

RASPUNSUL SOCOTELILOR DIN NUMARUL PRECEDENT

26.

27.

Baza bucăţii de lemn este rotundă. Inălţimea este egală cu diametrul bazei. O parte are formă pătrată. Un profil este triunghiular.

28. PROBLEMA CU MORILE

Aceasta e... [illegible] de mori a lui Moş Glumici. Bineinţeles că-i aparţin numai pe hârtie. El ne întreabă dacă putem găsi cele două mori cari sunt perfect identice atât ca colorit cât şi ca prezentare. Poate că veţi indica 6 şi 12 — dar aceasta este greşit, căci la ambele diferă umbra de pe sol. Aşa dar cari mori sunt la fel?

*

29. MOSTENINREA

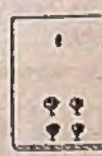

Acum câtva timp Moş Glumici a trebuit să vină în ajutorul vecinilor. Patru fii moşteniseră un teren drept unghiular pe care sunt patru pomi fructiferi. Din păcate toţi patru pomii sunt pe acelaşi loc, aşa încât terenul este greu de împărţit. Căci toţi fiii trebuiau să primească câte un pom şi câte o parcelă, toate la fel de mari şi la fel conformate. Moş Glumici a dat ajutor şi aminlire şi-a făcut o schiţă a terenului. Cine ar fi reuşit să împartă în aşa fel terenul?

*

30. FIGURA GEOMETRICA

Bineinţeles că nepotul lui Moş Glumici trebue să fie primul care trebue să rezolve problemele inventate de unchiul său. Aci îl vedem chinuindu-se cu o problemă deosebit de grea. In jurul liniei de pe hârtie el trebue să deseneze o figură cu patru laturi, în aşa fel, încât linia deja trasată să împartă figura în trei triunghiuri. Să citim problema încă odată cu atenţie şi să cugetăm.

31. CARPETA

Chiar cele mai obişnuite obiecte au la Moş Glumici o valoare geometrică. Carpeta are un model liniar. Incercaţi să desenaţi acest model liniar cu o singură trăsătură, fără ca liniile să se intretaie sau să trasaţi o cale de două ori.

DESPRE LUCRURI ŞTIUTE ŞI NEŞTIUTE

SFATUL DOMNESC. Domnul hotăra trebile ţărei şi judecăţile înconjurat de boerii săi sfetnici. In sec. 14-15 şi mai târziu sfatul erea compus din boierii mari în slujbă (dregători) şi din boeri fără slujbă, sau din boeri din „casa" Domnului, a căror vază, vârstă sau putere, îi punea adese-ori înaintea celor d'întâi. Boerii sfatului figurau totdeauna ca martori la sfârşitul hrisoavelor domneşti. Mai târziu, sfatul domn., orânduit ca o curte de judecată, erea compus numai din boeri demnitari (din sec. 16 înainte), şi fu obişnuit numit DIVAN. Boerii martori n'aveau decât glas consultativ; Domnul hotăra. — Rangul boerilor mari de sfat sau divan, a variat cu vremea. Aşa în sec. 15-16, în Ţara-Rom. ordinea în care urmează în hrisoave erea de obicei: marii ban, vornic, logofăt, spătar, vistier, stolnic, paharnic, comis, postelnic. In sec. 17: Ban, vornic, logofăt, vistier, spătar, clucer, stolnic, comis, paharnic, postelnic, şi câte odată alţi boeri. — In Moldova, sec. 15: Logofăt, vornic (de Ţ. de jos, de Ţ. de sus), pârcălabi (Hotin, Neamţ, Roman, portar de Suceava), spătar, vistiernic, postelnic, paharnic, stolnic, comis. In sec. 17: Logofăt, vornic (jos, sus), hatman, postelnic, spătar, paharnic, vistiernic, stolnic, medelnicier, etc.

• •

CURTEA. Locuinţa sau palatul domnului, cu tot ce ţinea de ea (clădiri, etc.), cu personalul, boerii şi slujitorii ce înconjurau pe Domn, formau Curtea Domnească. — Curţile vechi domneşti au fost în Ţara Rom. la Argeş, Câmpulung, Târgovişte, Bucureşti; iar în Moldova: Baia, Siret, Suceava, (Hârlău, Vaslui), Iaşi, ca scaun obişnuit, pe lângă altele de odihnă sau de petrecere, la moşii, la monăstiri, la vii. — In sens figurat, CURTEA sau CASA Domnului coprindea pe boerii, dregătorii mari şi mici, copii de casă şi alţi slujitori (soldaţi), toţi cei ce ţineau de „casa" Domnului, cari îl însoţeau în timp de pace, iar în război formau garda Domnului şi călărimea de frunte. Termenul de „casă" erea în special întrebuinţat în Ţara-Rom. — La Craiova, Banul avea, în măsură mai mică, curtea lui la Bănie. — La rândul lor curţile boereşti coprindeau, pe lângă casa de locuinţă, pe ale slugilor, robilor, grajduri, bucătării, ateliere; iar ca personal: oameni de casă, vătafi, slugi, robi.

• •

ANTROPOLOGIE. Tipul fizic al Românilor este, ca al majorităţii popoarelor, şi mai ales pentru o regiune supusă amestecului neîncetat, greu de definit. Pe un fond străvechiu de tip nordic (înalt, blond, cap prelung) al Dacilor şi altor popoare ce locuiau ţinuturile noastre în timpuri pre şi protoistorice, şi parte alpino-celtic (cap şi faţa rotundă, brachicefal, stat mijlociu, îndesat, păr închis), s'au adăogat şi influenţe mediteranee (cap prelung, oacheş, stat mijlociu). Tipul brun predomină, mai ales în regiunile muntoase, dar în mai multe părţi se constată insule de tip bălan, nordic. — Caracterele antropologice generale (medii) ale poporului român sunt: craniul mesaticefal (potrivit, între lungăreţ şi rotund): înălţimea mijlocie 1 m. 65—1.66. Părul în genere închis, nasul drept şi strâmpt (leptorinian): faţa potrivită, cu tendinţa spre rotund.

Reportajele Zilei

Din țară — Din străinătate

O cuvântare a d-lui general Pantazi, ministrul Apărării Naționale

„Am înscris pagini de istorie pentru toată omenirea"

Elevii Secției de pregătire militară dela Politechnica din București au depus Duminică legiuitul jurământ de credință, cu care prilej d. general Pantazi, ministrul Apărării Naționale, a rostit această însuflețită cuvântare:

OSTAȘI,

Credința este temeiul legăturilor sociale.

Nu se pot înjgheba legături între oameni dacă nu există credința dela om la om.

Poporul nostru a înțeles cu bunul lui simț, valoarea acestei realități și și-a făcut din credință, chezășia lui de viață.

In așa măsură se statornicește în timp siguranța acestei realități, încât strânsul mâinii sub forma populară „a bătut mâna", căpătase însemnătatea unui rit.

Astăzi, voi ați jurat credință Țării, Regelui și Conducătorului Statului.

Incepând din 1941, ducem cel mai greu războiu care a fost sortit Neamului Românesc până acum să înfrunte.

Voința dârză de a învinge, disciplina tare a oștirii și spiritul de jertfă al generalilor, ofițerilor și ostașilor Țării, au creiat Neamului nostru o strălucitoare aureolă eroică.

Până acum s'a scris o istorie românească aleasă din faptele românilor pentru români.

Faptele de jertfă din războiul actual, au înscris pagini de istorie românească pentru toată omenirea.

In zodia acestei ursite ați jurat voi astăzi credință.

Iar jurământul vostru este și va fi peste putință a fi vreodată călcat, deoarece aveți în față pilda Regelui și Conducătorului Țării noastre.

Ați crezut ca Români dela început, în poruncile supreme ale interesului național, iar realizarea țintei noastre, nu se poate face decât prin luptă și credință.

Chiar în acest moment, în cetatea Stalingradului ostașii români cari luptă acolo, cu siguranță că vor învinge prin moarte. Vă poruncesc să păstrați cu sfințenie respectul datorilor militare și credința în dreptatea Neamului nostru, care luptă pentru civilizație și pentru creștinătate.

Războiul este foarte greu în desfășurarea lui prin mersul la isbândă, nu se poate merge numai din reușită în reușită.

Războiul este foarte greu în desfășurarea lui prin mersul la isbândă, nu se poate merge numai din reușită în reușită.

Sunt și momente grele.

Acele momente sunt învinse cu siguranță dacă există bărbăție și credință.

Câte răscruci grele nu au fost în istoria neamului când la întrebarea unor nevolnici: „Ce ne facem?", norodul a răspuns: „Luăm fiecare câte o armă în mână".

Și așa a dăinuit în mijlocul tuturor greutăților Neamul nostru până acum.

Credința, voința și pilda voastră, va trebui să fie cimentul pe care să se întărească materialul omenesc al României, în lupta pe care o ducem.

Voi veți fi ofiți de mici unități, deci veți fi suportul de stabilitate, de energie și de dârzenie, al ostașilor cari vor merge cu voi în luptă.

Numai păstrând credința totală în dreptatea și ursita Neamului, veți avea puterea să vă îndepliniți întreaga datorie.

Pentru un moment, vă veți ține jurământul dacă veți munci cu ultima energie pentru a vă pregăti trupește și sufletește să executați poruncile Generalului Lascăr, Generalului Șion, eroilor dela Stalingrad și tuturor eroilor și luptătorilor noștri de totdeauna.

Cu credință în Rege și Conducător să fiți gata de luptă, pentru dreptul și dreptatea Neamului românesc și cari vă trimit poruncă din porunca Regelui și a Mareșalului.

Trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I.

Trăiască d. mareșal Antonescu, Conducătorul Statului.

Trăiască Armata Română.

HOTĂRÂREA GERMANIEI DE A OBȚINE VICTORIA

Proclamația Fuehrerului Adolf Hitler și cuprinsul discursurilor d-lor Reichs Mareșal Goering și ministru Goebbels

Cu prilejul comemorării a zece ani de regim național-socialist în Germania, Fuehrerul Adolf Hitler a adresat de la cartierul general de pe front, poporului german o proclamație în care, după ce relevă grandioasa solidaritate națională dovedită până acum, atât în ani de pace cât și în războiu, spune următoarele:

„Când în anul 1939, Franța și Anglia, fără nici un motiv, au declarat războiu Germaniei și au deslănțuit prin aceasta cel de al doilea războiu mondial, fără să-și dea seama, ele nu au făcut decât un singur lucru bun, anume acela de a fi deslănțuit cel mai mare conflict pe care-l cunoaște istoria tocmai în momentul când Reichul ajunsese la maximum de putere, o luptă care, după cum știm astăzi, fusese decisă de potentații dela Kremlin și care ar fi devenit și mai grea cu trecerea anilor.

„In fața amploarei acestei încăerări uriașe pălesc toate celelalte evenimente. Căci dacă noul asalt al Asiei Centrale contra Europei ar avea succes, lumea de azi s'ar prăbuși întocmai cum s'a prăbușit pe vremuri lumea de atunci sub năvala hunilor. O muncă umană de mai multe mii de ani ar fi fost astfel zadarnică. In locul continentului celui mai ordonat al lumii ar veni haosul, în locul culturii lui o neînchipuită barbarie.

„Ceeace s'a făcut deci din anul 1933 în domeniile economic, cultural sau politic rămâne, cu toată măreția acestor realizări, în urmă, el ar constitui unul dintre fenomenele cele mai uriașe ale istoriei mondiale, dar Europa ar fi totuși pierdută. Nu: calea minunată pe care a mers mișcarea noastră dela puținii oameni din primele timpuri până în ziua preluării puterii și de atunci până astăzi nu poate fi gândită și înțeleasă decât drept expresia voinței Providenții de a da posibilitate poporului german și dincolo de el, întregei Europe să facă față cu succes celei mai mari amenințări din toate timpurile".

In încheiere, proclamația Fuehrerului exprimă hotărârea sa și a poporului german de a duce războiul, cu toate jertfele, până la victoria deplină.

Cu acest prilej, Reichsmareșalul Goering a rostit un mare discurs, în care denunță intențiile agresive ale Sovietelor încă dinainte de isbucnirea războiului din Răsărit. In ce privește, Mareșalul Reichului a spus:

Pe de altă parte, Molotov voia să declare România ca făcând parte din zona sa de influență. Voia să pună mâna pe câmpurile petrolifere ale României și din România să pătrundă în Balcani peste Bulgaria, apărând ca liberator al tuturor slavilor.

Iar d. Goebbels, ministrul Propagandei Reichului, în alt discurs, a declarat că în vocabularul național-socialist nu există cuvântul „capitulare" și că Fuehrerul împreună cu armata germană nu vor înceta lupta până nu vor obține victoria, care să asigure Europei o pace durabilă și în spirit de dreptate.

ISPRĂVILE LOR

S'a făcut socoteala că stricăciunile provocate de atacul aerian britanic de Miercuri asupra Danemarcei se ridică la o valoare de cel puțin 5 milioane de coroane daneze.

Ziarele franceze publică o primă fotografie luată în urma bombardamentului săvârșit de aviația britanică împotriva orașului Lorient.

Se vede piața centrală din Lorient, ale cărei clădiri de locuit s'au prăbușit sau au fost avariate.

In fața ruinelor fostelor lor case, se văd locuitorii așteptând să fie evacuați.

Presa tălmăcește acest document ca un nou rechizitoriu împotriva fostului aliat, care nu se teme să atace cartiere de locuințe departe de orice obiectiv militar.

Toate forțele națiunii trebuesc puse în serviciul războiului

Tâlcul măsurilor luate de marele Reich

Poporul german a primit cu însuflețire hotărîrea guvernului de a mobiliza în serviciul apărării patriei toate forțele națiunii. El știe că cu cât mai dârz se duce războiul cu atât mai scurtă va fi durata lui și cu atât mai sigură va fi victoria. De aceea decretul privitor la munca întregului popor german este privit ca un semn de tărie. Legea nouă mobilizează toate rezervele morale și va pune noui mase de oameni în serviciul războiului.

Faptul că Germania s'a hotărît abia în al patrulea an de războiu la această măsură arată cât de mari și cât de importante sunt rezervele germane.

Talentul de organizare german va pune pe fiecare la locul necesar. Legea nouă se va aplica încet și se vor respecta cât mai mult dorințele individuale.

Cea dintâi țară care a urmat exemplul Germaniei în voința de a-și închina toate puterile în slujba ideei de luptă încordată îl dă Italia, unde au fost luate noui măsuri pentru a se desăvârși mobilizarea trupelor forțelor națiunii.

Incepând dela 1 Martie 1943, personalul masculin din anumite servicii publice va fi înlocuit prin personal feminin. Tot așa în magazine, restaurante, cafenele etc.

Mobilizarea femeilor pentru acest serviciu va fi limitată mai întâi la femeile tinere care nu au altă ocupație, cu scutirea elevelor din școlile secundare și superioare pe timpul duratei anului școlar.

*

De altfel, și până acum națiunea germană s'a arătat vrednică de menirea ei în momente când în joc este soarta patriei sale și a întregei Europe.

O nouă dovadă o dă faptul că, în cadrul unei mari solemnități, 51 de întreprinderi germane au fost ridicate la rangul de întreprinderi model de războiu.

Orice muncă este în serviciul victoriei, a spus cu acest prilej un mare demnitar al Reichului, adăogând:

„Astăzi, când bolșevismul, încordându-și toate forțele și neținând seama de pierderi, își aruncă în vâltoare tot potențialul de războiu adunat în două decenii și joacă totul pe o singură carte pentru a forța un rezultat în favoarea sa, noi știm că în acest războiu nu poate fi vorba de nici un compromis și că popoarele aflate în războiu trebue să aleagă între viață și nimicire.

Voim să învingem și trebue să mobilizăm pentru luptă întreaga forță a națiunii. Eroismul frontului trebue să-și aibă echivalentul într'o muncă record. Victoria nu va fi decât rezultatul unei sforțări supreme. Va trebui să se facă apel la întregul personal al fiecărei întreprinderi, ca el să-și dea colaborarea sa la buna funcționare a întregului mecanism. Ceasul de față impune ca fiecare să dea în această luptă cel mai bun randament de care este în stare".

Dela sate și pentru sate

Comisariatul general al prețurilor a dat o decizie prin care se modifică după cum urmează textul articolului II din decizia Nr. 32 din 15 Octombrie 1942 publicată în Monitorul Oficial nr. 742 din 16 Octombrie 1942 și prin care s'a stabilit prețul porumbului provenit din recolta anului 1942:

„Producătorilor care vor preda porumbul disponibil până la data de 1 Martie 1943, în conformitate cu dispozițiunile ce se vor da de către subsecretariatul de stat al aprovizionării armatei și populației civile, li se va plăti peste prețul stabilit în articolul I, o primă de 20.000 lei la vagonul de 10.000 kgr.

Pentru livrările ce se vor face de către producători după data de 1 Martie 1943, se va plăti pentru porumbul din recolta anului 1942 numai prețul stabilit în articolul I".

*

Ca și în celelalte județe unde administrațiile locale îndrumate și sprijinite de ministerul afacerilor interne au înfăptuit în vara anului 1942 un bogat program de înfăptuiri practice, și în județul Făgăraș activitatea administrativă și gospodărească a dat rezultate frumoase.

Drepturile cuvenite familiilor mobilizaților

Ministerul Apărării Naționale constată că unele întreprinderi particulare refuză a plăti salariile cuvenite familiilor mobilizaților.

Se atrage atențiunea că, potrivit prevederilor art. 26 din Legea Nr. 2167/941, așa cum a fost modificat prin Legea Nr. 787, publicată în Monitorul Oficial Nr. 208 din 5 Sept. 1941, întreprinderile particulare de orice fel, ce întrebuințează în serviciul lor lucrători și funcționari în număr mai mare de cinci, sunt obligați să plătească jumătate din salariile tuturor angajaților lor pe timpul cât aceștia vor fi concentrați, mobilizați sau rechiziționați.

In caz de neînțelegere, familia sau întreprinderea se va adresa judecătoriei în raza căreia se află întreprinderea, spre a hotărî.

Lucrătorii și funcționarii din întreprinderile mici, cu mai puțin de cinci lucrători sau funcționari, nu au dreptul la jumătate din salariu dela întreprindere.

Familiile acestora, în caz că sunt lipsite de alte mijloace de existență, primesc prin comitetele locale ajutorul de familie prevăzut de Legea pentru ajutorarea familiilor concentraților din 21 Februarie 1941.

DUPĂ INTÂLNIREA DELA CASABLANCA

Știri din New York semnalează că entuziasmul arătat de presa nord-americană relativ la întrevederea dintre președintele Roosevelt și d. Churchill, la Casablanca, întrevedere care a fost calificată de ziarul „Daily Mirror" drept „prima mare victorie a aliaților în cadrul războiului nervilor", a dat prilej numai după 24 ore, la „comentarii slabe și pline de dezamăgire".

Deocamdată, comentatorii politici importanți dela Washington nu își ascund desamăgirea lor provocată de faptul că întrevederile dela Casablanca au rămas „fără rezultate".

Comentatorii pun în evidență următoarele considerații:

1) Stalin, deși a fost invitat, nu s'a dus personal la Casablanca, nici nu a trimis un delegat;

2) Mareșalul Ciang Kai Shek a adoptat aceiași atitudine;

3) Intre Giraud și De Gaulle nu s'a ajuns la un acord complet și

4) Infiintarea unui comandament unic al aliaților nu a fost hotărîtă, după cum nu s'a decis alcătuirea unui mare consiliu al aliaților, din care să facă parte reprezentanți ai Statelor Unite, Angliei, Rusiei Sovietice și Chinei.

ULTIMELE ȘTIRI

INTERNE

Distincțiuni

In ziua de 29 Ianuarie, d. general Haule, șeful misiunii germane în România a înmânat d-lui g-ral C. Constantin, ministru subsecretar de Stat al aprovizionării armatei și populației civile, din partea Führerului Adolf Hitler, Crucea Ordinului Vulturul German cu stea și spade.

Tot d. g-ral Hautle a remis din partea Führerului Adolf Hitler, următorilor ofiteri, din Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, decorația Vulturul german cu Spade:

Int. lt.-col Niculescu A. Ioan, Clasa I-a; adm. lt.-col. Dinescu Constantin, Clasa I-a; maior Călin Aurel, Clasa II-a; maior Salzer Wilhelm, Clasa II-a; adm. maior Constantinescu Dumitru, Clasa II-a; adm. căpt. Radian Vintilă, Clasa III-a; int. căpitan Brighidin Alexandru, clasa III-a; slt. Dutchievici Ion, Clasa III-a.

Suflet de român

D. Constantin Neagu Marinaru, comerciant din orașul Ploești, str. Griviței Nr. 1, a servit gratuit în zilele de:

— 6 Ianuarie 1943, masa la un număr de 8 ofiteri și 51 ostași răniți, internați în spitalul Boldescu din localitate și la:

— 17 Ianuarie 1943, la un număr de 175 ostași răniți, internați în spitalul Z. I. 427.

Gestul său este cu atât mai demn de laudă, cu cât d. Constantin Marinaru este un modest comerciant.

Partea Românilor în războiul mântuirii

Ziarele germane reproduc lungi crâmpee din cuvântarea rostită la București de d. profesor Mihai Antonescu, vicepreședintele consiliului de miniștri, cu prilejul inaugurării noului sediu al asociației româno-germană.

Ziarele germane subliniază în deosebi pasajele în care d. profesor Mihai Antonescu a declarat că „Reichul german a devenit în ultimii zece ani o cetate a ordinei și a forței, în inima Europei, contra bolșevismului" și că „românii sunt mândri să aducă partea lor în această luptă în care se decide soarta Europei".

EXTERNE

Generalul Paulus ridicat la rangul de mareșal

Fuehrerul a înaintat pe generalul de armată Paulus, comandantul suprem al glorioasei armate a 6-a a eroicilor apărători ai Stalingradului, la rangul de mareșal.

Totodată, Fuehrerul a înălțat pe generalul de corp de armată de artilerie Heitz, care comandă un corp de armată ce luptă în fortăreața Stalingradului, la gradul de general de armată.

Noul comandant al marinei germane de război

Fuehrerul a ridicat pe marele amiral Raeder la rangul de amiral inspector și a încredințat comanda marinei de războiu germane amiralului Doenitz care, luându-și postul în primire, a adresat următorul ordin de zi marinei de războiu:

„Incepând de astăzi, iau, la ordinul Fuehrerului comanda supremă a marinei de războiu.

Armei submarine, pe care am condus-o până acum, îi mulțumesc pentru spiritul ei oricând gata de luptă și de jertfă și pentru credința ei. Voi menține mai departe conducerea războiului submarin.

In acelaș spirit soldățesc aspru vreau să conduc și marina de războiu. Dela fiecare aștept ascultare oarbă, curaj extrem și luptă până la ultima suflare. In acestea se află onoarea noastră.

Rânduiți în jurul Fuehrerului nostru, nu vom lăsa armele jos din mâini până când nu vom câștiga victoria și pacea.

Trăiască Fuehrerul nostru!".

In Franța a luat ființă miliția națională

Guvernul francez a hotărît înființarea unei miliții naționale care va cuprinde pe toți francezii doritori să ia parte la renașterea patriei lor. In miliție nu vor fi primiți decât francezii prin naștere. Evreii și francmasonii sunt îndepărtați.

Membrii miliției se angajează să protejeze statul prin activitatea lor și să contribue, dacă va fi nevoie, la menținerea ordinei publice.

Miliția este o formațiune politică în care se vor putea creea grupuri speciale, pentru domenii propagandistice, economice, sociale și intelectuale.

Miliția este condusă de un secretar general numit de șeful guvernului, care, la rândul său, va propune șefului guvernului, numirea a doi directori. Șefii miliției se vor întruni cât mai des cu putință și cel puțin odată la trei luni.

Miliția va forma grupări în toate regiunile administrative importante sub conducerea unor șefi regionali. Șefii regionali și înlocuitorii lor vor fi numiți de șeful guvernului, în urma propunerii secretarului general al miliției.

Indemnurile regelui Boris

Primind o delegație a parlamentului bulgar, regele Boris a rostit, între altele, următoarele cuvinte:

„Actualele vremuri hotărîtoare cer îndeplinirea cu cea mai înaltă conștiință a datoriilor către Patrie precum și mobilizarea tuturor forțelor și energiilor active ale țării pentru salvgardarea unității naționale.

In aceste timpuri de război, hotărîtoare pentru viitorul lumii, trebue să ne obișnuim cu toate greutățile și cu toate lipsurile".

Se tem de comunism, dar s'au întovărășit cu el

Examinând simțimintele opiniei publice americane, corespondentul unui ziar englezesc constată că ea se gândește cu îngrijorare la ce va face Rusia sovietică în cazul când nu ar fi zdrobită de puterile Axei. Acțiunile militare ale Rusiei nu au avut darul să entuziasmeze pe americani, ci dimpotrivă să-i neliniștească pe aceia cari se gândesc cu mintea limpede la noua orânduire.

Pe scurt, întreaga opinie publică americană este împotriva răspândirii comunismului cu care totuși d. Roosevelt a intrat în cârdășie.

1943 FEBRUARIE 28 zile

SĂPT. 6

MARȚI

2

ORTODOX.

CATOLIC.

PROTESTANȚI

„Lumea de azi constituie o generație de sacrificii, o generație de mari ziditori."
(Mareșal Antonescu)

Generalul Giraud se plânge

Generalul Giraud, comandantul francezilor cari călcându-și jurământul, au trecut de partea americanilor și englezilor, îngreunând astfel situația țării lor, s'a plâns că francezii au suferit pierderi foarte mari în Tunisia.

„Soldații francezii din Africa de nord — a declarat el — luptă cu un material ridicol. Am avut mari pierderi de oameni. Cei mai mulți au fost uciși și nu luați prizonieri pentru că nu aveau arme cu care să se apere. Soldații francezi sunt foarte descurajați când compară armamentul lor cu cel anglo-american".

Cum sunt priviți ei în Africa de Nord

Ziarele din New York anunță că guvernul din Washington a refuzat să înlocuiască pe generalul Eisenhower cu un general britanic, pretextând că populația din Algeria și Maroc arată încă o prea mare dușmănie față de englezi.

Totodată, o telegramă din Alger anunță că în Africa de nord neîncrederea populației față de nord-americani a început să ia proporții alarmante.

Vor să pună mâna și pe Norvegia

Ziarele daneze află că Sovietele au cerut aliaților lor anglo-americani să li se recunoască pretenția de a smulge tot nordul Norvegiei și Laponia, împreună cu porturile Narvik și Petsamo.

Ingrijorări în Australia

Primul ministru australian a făcut declarația îngrijorată că țara sa e mai mult decât oricând amenințată de Japonia

„Ar fi o adevărată nebunie să credem că japonezii n'ar fi în stare să realizeze cu succes operațiuni în Marea de Mărgean, pe insulele Salomon și în Noua Guinee chiar în cursul acestui an".

Au băgat în luptă pe pușcăriași

Pentru a-și completa diviziile greu încercate, sovieticii adună pușcăriași de drept comun și deținuți politici în companii disciplinare și îi aruncă în luptă.

In regiunea Rjev, un regiment format din 1400 de pușcăriași a atacat la 25 Ianuarie pozițiile germane.

Regimentul avea și două companii alcătuite numai din ofiteri sovietici degradați. Atacul a fost respins și inamicul a suferit pierderi extrem de grele.

Confiscă depozitele de cereale

Trupele britanice care au cotropit Iranul (Persia) au ocupat toate depozitele de cereale din capitala acestei țări, — chipurile pentru a le apăra de jafuri și risipă. Cantitățile de cereale care se găseau în aceste depozite n'ar ajunge, dealtminteri, să hrănească populația, chiar dacă nu și le-ar însuși englezii, decât timp de patru luni.

SITUAȚIA PE TOATE FRONTURILE DE LUPTĂ

Pe întreg frontul de răsărit, trupele germane se mențin în defensivă hotărâtă

Apărătorii germani și români ai Stalingradului, continuă să reziste cu înverșunare, pe spații mai restrânse, tuturor atacurilor bolșevice, date cu mari efective. Generalul Paulus pe care Fuehrerul l-a înălțat recent la gradul de mareșal, conduce personal lupta, care ia cu fiecare ceas un caracter tot mai emoționant și mai dramatic. Apărătorii germani și români, formează două grupuri de luptă despărțite unul de altul, care rezistă atacurilor concentrice ale bolșevicilor cu o dârzenie și cu un dispreț de moarte ce nu pot fi închipuite.

Dela o zi la alta, rezistența forțelor germane și române dela Stalingrad se îmbracă în strălucire tot mai mare, ele trecând în legendă mărețul eroism al camaraderiei și frăției de arme a acelor două popoare, care au pornit împreună lupta de apărare a ființei neamului lor și a civilizației europene. Jertfa dela Stalingrad, care se alătură cu mare cinste atâtor sacrificii pentru izbânda cauzei comune, va da și mai mult, astăzi, tuturor, certitudinea în victorie. Popoarele care au astfel de soldați, nu se poate să nu învingă...

PE FRONTUL CAUCAZIAN, O DIVIZIE ROMANĂ S'A DISTINS IN MOD DEOSEBIT

In toate sectoarele, unde se dau lupte înverșunate, trupele germane se mențin în defensivă, hotărîtă, bolșevicii nereușind să-și atingă în niciun punct, obiectivele propuse. Rezerve importante au fost aduse. Ele au intervenit în lupte și au consolidat situația.

In întregul sector dintre Caucaz și Don, unitățile germane, împreună cu cele aliate, au obținut succese deosebite în apărare și contraatac, fiind capturați și peste 1000 de prizonieri bolșevici.

In Caucazul occidental, mai multe formațiuni bolșevice de luptă, au fost tăiate de restul forțelor și nimicite de trupe româno-germane. Cu acest prilej, o divizie română de munte s'a distins în mod deosebit.

Intre Kuban și Manici, forțe germane motorizate au sfărâmat sângeros încercări de impresurare ale inamicului.

Operațiile armatei dintre Kuban și Donul inferior, au fost sprijinite de sute de avioane de luptă și de bombardament în picaj germane, care au dat grele lovituri forțelor bolșevice, atacând și întrerupând adesea transporturile inamicului.

IN TOATE ACȚIUNILE LOR, BOLȘEVICII SUFERĂ PIERDERI INSPĂIMÂNTĂTOARE

Pe Doneț, toate atacurile și încercările de impresurare ale bolșevicilor s'au prăbușit cu pierderi mari.

La vest de Voronej, o localitate pentru care s'au dat lupte grele, a rămas definitiv în mâinile germanilor, prin contraatac. Lupta continuă cu înverșunare spre răsărit de această localitate.

Regiunea lacului Ladoga a devenit pentru bolșevici locul unor înspăimântătoare pierderi de oameni. In continuarea ofensivei din acest sector, începută din ziua de 12 Ianuarie, ei au aruncat în luptă valuri-valuri de oameni, care au căzut secerați în fața apărării germane, toate atacurile lor fiind respinse.

SITUAȚIA PE FRONTUL AFRICAN

In Africa de Nord, situația se prezintă astfel:

Englezii au atacat, cu sprijinul unor puternice formațiuni de artilerie și blindate, pozițiile trupelor germane și aliate din Tripolitania de vest. Ei au fost respinși cu pierderi foarte grele în oameni, vehicule și arme. Formațiuni importante ale aviației de luptă rapide germane au luat parte cu deosebită eficacitate la această rezistență încununată de succes. Au fost nimicite 13 tancuri, peste 50 de autovehicule și o baterie de obuziere britanică.

In acțiunea contra insulei britanice, avioane germane rapide de luptă, au bombardat, în timpul zilei, un oraș-portuar de pe coasta britanică a Canalului Mânecii.

Submarine germane au scufundat în Atlanticul de nord în Marea Mediteraă și în Oceanul Inghețat de Nord, 9 vapoare de comerț inamice, cu o deplasare totală de 45.000 de tone.

Societatea Națională de Editură și Arte Grafice „DACIA TRAIANĂ", București, str. Sărindar 5-7-9 (tel. 3.84.30) înmatriculată sub Nr. 156/942 la Reg. Oficiului Comerțului București.

Tipărită la 1.II.1943